

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۹/۱۹

عبدالغفور لېوال

فرهنگي سپړنه؛ انلاين زدکړې، اړتيا او نیمګړتيا

په روستیو کلونو کې چې افغان نجونې او ځوانان د بېلابېلو ستونزو او خنډونو له کبله له حضورې زدکړو محروم شوي، دهغوی لپاره د یوې جدي اړتیا له مخې انلاين زدکړې د بديل په توګه تربحث لاندې راغلي دي. په دې کې هېڅ شک نهشته چې له زدکړو څخه دبشپړ محرومیت په نسبت دغه امکان زرین فرصت ګڼل کېږي، خو د کیفیت، اعتبار او تخنیکي اسانتیاوو له نظره یې په اړه اندېښنې شته. انلاين زدکړې څه دي او څنګه یې کیفیت، اعتبار او ورته لاسرسی ښه کېدلای شي؟

له لري واټن څخه د ښوونې و روزنې تاریخچه یې راته وایي چې داسې زدکړې شاوخوا یوه پېړۍ مخینه لري. هغه مهال چې د نوي ترانسپورتي چټکتیا له برکته پوستي خدمات اسانه و چټک شول، نو یوشمېر پوهنتونونو او کالجونو خپل لکچرنوټونه او ان د ازموینو پوښتنپانې د پوستي له لارې زدهکونکیو ته استولې او په ځینو مواردو کې یې د ازموینو ځوابونه هم ترلاسه کول. د شلمې پېړۍ د دویمې نیمایي په پیل کې چې ټلويزیوني امکانات اسانه شول، ځینې استادانو له یوه هېواده په بل هېواد کې زدهکونکیو ته ټلويزیوني یا غریز لکچرونه ورکول. خو په نولس سوه نوییمې لسیزې کې انټرنېټ نړۍ سره وګڼله او د نړیوالټیا په بهیر کې د نړیوال کلي اصطلاح د اړیکتیايي اسانتیاوو پر بنسټ رامنځ ته شوه، چې د یوېشمې پېړۍ په پیل کې د نویو انلاين پلاټفورمونو له رامنځته کېدو سره له لري د زدکړې مفهوم ورو ورو د انلاين زدکړو پړاو ته ننوت. مجازي ټولګي جوړ شول او د تکنالوژۍ ماهرانو د تدریس لپاره ځانګړي پلاټفورمونه طرح کړل.

پوهنتونونو او ښوونیزو موسسو په احتیاط او د کیفیت ساتنې له قید سره سم انلاين زدکړو ته لار پرانیستله. په ۲۰۲۰ کال کې کووید ۱۹ یا کرونا ناروغۍ نړۍ پرسرواخیسته او کورناستی یې پر میلیونونو انسانانو لازمي کړ. د دغې ناروغۍ د چټکې خپرېدا پرمهال یوشمېر پوهنتونونو، د زدکړو موسسو او ان په یوشمېر هېوادونو کې ښوونځیو د انلاين زدکړو بهیر راپیل کړ، چې روسته بیا تر یوه بریده دغه دود پاتې شو.

د افغانستان ستونزه بیا نوره هم پراخه وه، که څه هم کووید ۱۹ کمزوری شو او نورو هېوادونو بېرته حضورې ټولګیو ته مخه کړه، خو په افغانستان کې د زدکړو بهیر بېرته هغسې راژوندی نه شو، ګڼ استادان بهر ووتل او نجونې په کور کېنول شوې، کورنیو د خپلو بچیانو له بېخي محرومیت څخه غوره وګڼله چې په هرډول وي باید بچي یې زدکړو ته دوام ورکړي، زرګونه کورنۍ یوازې د بچو په زدکړو پسې له وطنه ووتې خو ټولو ته دا امکان نه و، بیا هم یوازینی بديل انلاين زدکړې وې. خو څنګه؟ څومره؟ په کومو تخنیکي امکاناتو؟ کوم اکاډمیک اعتبار؟ او کوم علمي کیفیت؟ دا پوښتنې جدي وې او لاهم جدي دي.

د دې برخې د کارپوهانو په نظر، داسې انلاين زدکړې یوازې د افغانستان زدهکونکیو ته نه، بلکې لا هم په ټوله نړۍ کې یوشمېر پوهنتونونو او د زدکړو نورو موسساتو کې دود دي، خو هغه څه چې په افغانستان کې توپیر لري، هغه مجبورت دی، چې نجونې او ان نارینه محصلان یې لري. استادان له هېواده وتلي دي. د لوړو او منځنیو زدکړو نصاب کې ناعلمي لاسوهنې شوي او لازم تخنیکي امکانات نهشته. ګڼو افغان پېغلو او ځوانانو ته د انټرنېټ هغسې اسانتیا نهشته چې د دوی زدکړې پرې منظمې وړاندې ولارې شي، ځکه خو په دې برخه کې ښايي د افغان زدهکونکیو لپاره باید د بحران او غیرعادي شرایطو په نظر کې نیولو سره ځینې ځانګړي میتودونه په نظر کې ونیول شي. د زدکړو لپاره علمي اعتبار، د بریا د اسنادو رسمیت او د تدریسي ژبو اړتیاوې باید په کلکه په نظر کې وي. نجونو ته ښايي لومړیتوب ورکړل شي او په دې اړه په نړیوال کچ هغه بنسټونه او هېوادونه چې مرسته کولای شي، په تېره بیا یونیسکف، یونیسکو او نور نړیوال سازمانونه ښايي راوټنګول شي، چې د بشريت د یوې محرومې برخې لپاره مرسته او د ځانګړو اسانتیاوو په برابرولو کې خپل مسئولیت ترسره کړي.